

HOE ENGELSE TOERISTEN GENT VOORGESCHOTELD KREGEN IN DE JAREN 1800

David Bogue: *Belgium and the Rhine*, een toeristengids uit 1852
Vertaling van het tekstgedeelte Gent door Herbert De Vleeschouwer

Inleiding (HDV en redactie)

De kijk van de Engelse wereld op Gent uit het midden van de 19de eeuw is interessant. Hoe zagen zij onze stad ... of misschien correcter: hoe werd die hen voorgeschoteld? Hun visie is uiteraard Engels gekleurd. Zo bevat dit boek van een 200 bladzijden een beschrijving van de slag bij Waterloo gespreid over zo maar eventjes 29 pagina's. Sommige verwijzingen naar Engelse geschiedenis zullen onmiddellijk begrepen worden door de Engelse reiziger, terwijl ze ons niets zeggen. Verder is er beperkte aandacht voor amusement. Louter voor praktisch gebruik worden enkele hotels en restaurants vermeld. Er is nog (net) geen sprake van de dierentuin aan de Muinkmeersen (1851-1903). De beschrijving van een Gent zonder aandacht voor de Graslei, lijkt ons eigenaardig; maar we moeten daarbij bedenken dat de tekst opgemaakt werd lang voor de verwezenlijkingen van Gustave Cloquet (Sint Michielsbrug, Postgebouw).

Laat ons even meekijken met de toeristen en kennis nemen van wat er toen belangrijk geacht werd. De Engelse versies van namen van monumenten, plaatsen en personen werden behouden in deze vertaling. Dus: Ghent, Abbey St. Bavon en John of Gaunt voor Gent, Sint Baafsabdij en Jan van Gent. Benamingen die in het Frans geschreven werden in deze Engelstalige reisgids bleven ook als dusdanig behouden. Hier en daar werd een vertaling van een term toegevoegd of een korte uitleg gegeven. Om de leesbaarheid te bevorderen werden enkele fragmenten herschikt.

En een heel belangrijke waarschuwing: gebruik deze tekst niet als bijbel! Hij bevat enkele toen gangbare misvattingen over onze stadsgeschiedenis, onder meer betreffende de Artevelden, het Gravensteen, enz. Liever dan ze een na een te weerleggen met behulp van literatuur- en internetverwijzingen, laten we ze op de lezers los 'as such'. Enige evidente en storende fouten in namen werden wel gecorrigeerd. Overigens staan dergelijke ideeën ook te lezen in de

reisgidsen van Voisin ‘*Guide des Voyageurs dans la Ville de Gand*’ of ‘*Notice historique sur les Monuments et Institutions de la Ville de Gand*’ (1826-1843), waaraan de Engelse auteur vrijwel zeker heel wat ontleende, evenals in de vooral voor Gentenaars bedoelde beschrijvingen van Gent door J.J. Steyaert (1836, 1847 en 1857) en anderen. Victor Fris somt voor de jaren 1800 in zijn ‘*Bibliographie de l’Histoire de Gand*’, buiten de net vermelde, nog acht reisgidsen op enkel gewijd aan Gent.

Maar of er verder zoveel veranderd is? Het oordeel daarover laten we over aan jou, beste lezer.

Afb. 1. Muinkmeersen met eerste treinstation tegen een achtergrond van rokende fabriekschouwen.

Algemene karakteristieken

Wat Guicciardini in de jaren 1500 schreef over Ghent in zijn ‘*Descrittione di tutti i Paesi Bassi...*’ (verschillende oude uitgaven, ook in het Nederlands) is in grote mate nog tot op de dag van vandaag van toepassing. Deze stad is sterk en mooi, en één van de grootste in Europa, met uitgebreide voorsteden, en is door velen vergeleken met het prachtige en drukbevolkte Milaan. Zijn omtrek

zou men kunnen berekenen als 10 mijl. De stad omvat 95.000 inwoners, en is door zijn vele kanalen verdeeld in 26 eilanden, die verbonden worden door 80 bruggen van hout en steen. De stad telt 55 kerken, kloosters, godshuizen en gelijkaardige gebouwen.

Hotels, restaurants en cafés

De meer gedetailleerde beschrijving vangt aan met het belangrijkste voor de toerist. De voornaamste hotels in Ghent zijn *Hotel de la Poste* en het *Hotel Royale*, beiden op de Place d'Armes (Kouter). Dit laatste, gelegen naast het theater, is een prinselijk herenhuis, met een eerste klasse tarief. Daarnaast het *Hotel de Vienne*, Marché aux Grains (Korenmarkt), een huis dat in trek is bij de plaatselijke bevolking: heel comfortabel, en redelijk in kostprijs. Verder nog: *Hotel des Pays Bays*, ook op de Marché aux Grains, *Hotel Lion d'Or*, Place du Lion d'Or (Gouden Leeuwplein).

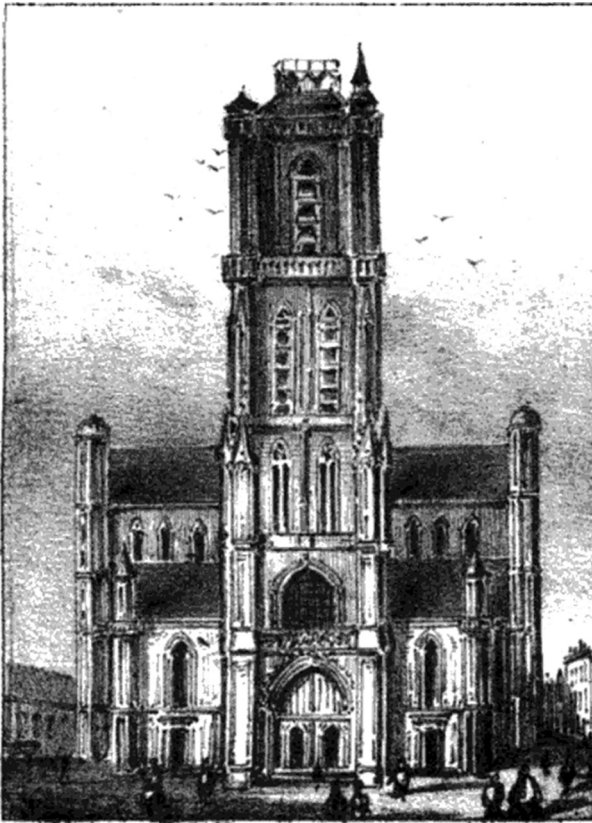
Als beste restaurants vernoemen we *Chapeau Rouge*, Petite Turquie, naast S. Nicholas, en *Maison d'Autriche*, rue des Marais (Korte Meer). De beste koffiehuisen zijn *Café des Arcades*, *Café Suisse*, en *Café Bellevue*, allen op de Place d'Armes.

Afb. 2. Korenmarkt thans verdwenen Octrooigebouw.

Kathedraal Saint Bavon

Deze kerk is opmerkelijk voor zijn mooie gotische architectuur en prachtige sculpturen die het interieur sieren. De preekstoel is een mooi staaltje van vakmanschap, met erboven de boom des levens die gouden vruchten draagt. Het eerste kerkgebouw werd ingewijd in 841 door de bisschop van Doornik, en herbouwd in de dertiende eeuw. Het dak van het grote middenschip brandde af in 1641, en onderging nog eens hetzelfde lot in 1822. Het was origineel gewijd aan Sint Jan, en nam pas in 1540 de naam van Sint Baafs aan. Het huidige koor, tesamen met de ondergrondse kerk, werden gebouwd in 1228. De originele spits die 93 m boven de toren uitsteeg, werd door de bliksem vernield in 1603. Vanop het platvorm op de top van de huidige toren is er een schitterend zicht van het omringende landschap, en op een heldere dag zijn de kerken van Antwerpen, Mechelen, Brugge en Brussel duidelijk te zien.

Afb. 3. Sint-Baafskathedraal.

Het interieur van deze kerk, die één van de mooiste van België is, heeft zonder twijfel veel geleden van de talrijke wijzigingen die de stad heeft ondergaan; toch is het één van de best versierde tempels in het christendom. Opmerkelijk zijn vier bronzen kandelaars die voor het altaar staan, ze behoorden vroeger toe aan Charles I. Ze dragen nog steeds de koninklijke wapens van Engeland. De kapellen en het koor, dat is omsloten door een massief verguld koperen poortconstructie, verdienen zorgvuldige inspectie. Zij bevatten vele rariteiten en schat-

ten, in schilderijen, marmer en kostbare metalen, die men nergens anders tegenkomt. Schip en koor worden omgeven door vierentwintig kapellen. We zullen enkel die beschrijven die de meest opmerkelijke objecten bevatten. Een eerste kapel bevat het schilderij van de 'Onthoofding van Sint Jan,' door Gaspar De Crayer. De derde toont een mooi werk, 'Het doopsel van Christus,' door J. de Cauwer, een moderne artiest, geboren te Ghent. De volgende opmerkelijke kapel, de zesde, bevat een schitterend schilderij van Francis Pourbus, 'Christus omringd door de geleerden' met de portretten van Karel V, zijn zoon Philips, en de schilder zelf. Dit was een normaal gebruik in de tijd dat het geschilderd werd. Het werk in de zevende kapel, 'Het martelaarschap van Sint Barbara', is een mooi schilderij van de Crayer. In de achtste is een compositie te zien van Van der Menin (?), een leerling van Van Eyck, 'Onze Verlosser tussen twee Dieven'.

De elfde kapel, gekend als *La Chapelle de l'Agneau*, vraagt speciale aandacht. De schilderijen die deze kapel versieren zijn het werk van de broeders Van Eyck, een goed voorbeeld van de Vlaamse school. Het onderwerp is ontleend aan de Apocalyps en stelt het hemelse Lam voor, omringd door vier groepen engelen. Het hele schilderij is gevuld met personages uit het Oude Testament. Het schilderij werd afgevoerd door Napoleon en teruggeëist door de Geallieerden, door wie het teruggeven werd, uitgezonderd zes van de pendants die in de handen gevallen waren van mensen die de waarde ervan niet kenden, en die het verkochten voor zesduizend frank. Zij sieren nu het schilderijen kabinet van de Koning van Pruisen, die er 410.000 franks voor betaalde. Men kan zich een idee vormen van de waarde van het hele werk, als men bedenkt dat deze accessoires zo hoog ingeschat worden.

Van de Kapel van het Lam, gaan we verder naar nummers 12 en 13, die versierd zijn door werken van Gerard van Honthorst, Nicolaas de Liemackere, alias Roose, Gaspar de Crayer en Jan van Cleef. Kapel 14 bevat een werk van Rubens, het enige in de kerken van Ghent. Het stelt de ontvangst van Sint-Bavo in de abdij van Sint Amandus voor. Dit schilderij werd afgevoerd door de Fransen en teruggegeven in 1815, waarna het in een galerij in Brussel terecht kwam, en uiteindelijk zijn weg vond naar zijn huidige plaats. In de vijftiende kapel is een werk te zien van Otto Venius, 'De verrijzenis van Lazarus ;' en de zestiende, 'Het martelaarschap van Sint Lieven,' door Gerard Seghers, een van de beste werken van deze meester. De enentwintigste en tweentwintigste kapel bevatten elk een werk van de Crayer; en de vierentwintigste, een mooie 'Afneming van het Kruis,' door een leerling van Rubens, Theodoor Rombouts. Het koor bevat vier schitterende mausoleums ter nagedachtenis van vier bis-

schoppen. Dat van bisschop Triest, door Duquesnoy, is het mooiste. Voor we de kathedraal verlaten, maken we een bezoek aan de ondergrondse kerk, of crypte onder het koor, onderverdeeld in vijftien kapellen, versierd met enige schilderijen. Er zijn verschillende graven en het geheel herinnert aan de vroegste periode van het christendom. Hubert Van Eyck en zijn zuster Margaret zijn hier begraven.

De Sint Niklaaskerk

Van deze kerk op de Marche aux Grains wordt gezegd dat ze de oudste is van de stad. De meesterwerken zijn: de consecratie van Sint Nicholaas, door Roose, een kopie van Rubens, van 'Christus in het Graf'. Een van de pilaren in deze kerk, de vijfde van links, draagt een inscriptie ter nagedachtenis van 'Oliver Minjau, zijn vrouw en hun eenendertig kinderen'. Toen Karel V zijn intrede deed in Ghent, merkte hij Minjau en zijn familiegroep op, geüniformeerd in processie lopend. Hij vernam het speciale aan hem en zijn bijna ongelooflijke nageslacht en kende hem een pensioen toe. Maar kort daarna overviel hen een dodelijke ziekte, die de hele familie wegmaaide. Ze werden begraven, zij aan zij, op de begraafplaats van de kerk.

Sint Michael en Dominikanenklooster

Deze kerk in het centrum van de stad is zeer oud, zoals de meeste andere kerken in België. Zijn toren werd nooit afgewerkt. Ze bevat een paar opmerkelijke schilderijen; één in het bijzonder, 'Onze Bevrijder op het Kruis,' door Van Dyck.

Dichtbij de kerk van Sint Michael is het Oratorium van de Dominicanen, gesticht in 1220. Het bezat vroeger een waardevolle bibliotheek die vernietigd werd in de beeldenstorm van 1566. De schilder G. de Crayer werd begraven in deze kerk.

Andere kerken

Saint Jacques staat op een groot plein, vroeger een begraafplaats. De schilderijen zijn allen door moderne artiesten, en verdienen amper vermelding. Er is een hostiedoosje van massief goud, versierd met diamanten en andere waardevolle stenen, zeer oud en merkwaardig. Er zijn vele andere kerken, waarvan geen enkele speciale vermelding verdient, behalve die van Saint Martin (Ekergergem) en Sait Etienne (Sint-Stephanus van de augustijnen) die beiden meesterwerken van de Crayer bevatten.

Begijnhoven

We zullen die reiziger nu naar het Begijnhof dirigeren. Dat werd gesticht door Sint Begga, Gravin van Brabant en zuster van Pepijn van Landen, die stierf in 689. De orde van de begijnen is specifiek aan de Nederlanden. Paus Clemens V, schreef een verbod uit tegen de orde, maar ze werd beschermd door Johannes XXII. Joseph II maakte, bij de opheffing van de religieuze huizen, een uitzondering ten voordele van de orde. De wettelijkheid van hun bestaan werd geratificeerd in 1826. Onder de opgelegde voorwaarden aan de begijnen is die van het beschermen van de oude Vlaamse *faille* (voile, hoofddoek), en het vervoeren van hun eigen doden naar het graf. Elke zuster had haar eigen huisje gescheiden van de anderen, en boven de ingang werd de naam van een heilige geplaatst. De instelling waarover we nu praten, in de Rue de Bruges (Burgstraat), is een van de meest merkwaardige in het land. Het is gesticht in het jaar 1234, door Johanna van Constantinopel. Toen de eerste kapel werd gebouwd in 1242, moesten ze een jaarlijkse bijdrage betalen aan de abdij van Sint-Bavo. Het huidige klooster is omringd door een muur, waarrond een gracht met stilstaand water loopt. In het centrum van het ommuurd domein rijst de kerk op. Daar rond vormen de huisjes van de zusters, sommige met kleine tuinen erbij, verschillende vredevolle straten. Het beste moment om de kerk te bezoeken, die uitzonderlijk netjes is, maar geen kunstwerken van enige waarde bevat, is gedurende de dienst, wanneer de leden van de gemeenschap, ten getale van 600 verzamelen. De kleinere instelling van dezelfde orde, genaamd 'Notre Dame au Pré' (O.L. Vrouw ter Hooie), werd gesticht door dezelfde vrome prinses. Het is bedoeld voor de intrede van jonge mensen die door armoede geen toegang krijgen tot andere orden. Het aantal ingetreden bedraagt ongeveer 400. De zusters van deze orde worden met diep respect bejegend door de stadsmensen.

Stadhuis

Het stadhuis dat uitkomt op de Rue Haute Porte (Hoogpoort) en de Marche au Beurre (Botermarkt) is een van de mooiste van de oude monumenten in België en misschien in Europa. Het meest merkwaardige in dit gebouw is de vreemde mengeling van verschillende architecturen. De voorgevel is voornamelijk samengesteld uit Ionische, Dorische en Corinthische stijlen, terwijl dat gedeelte van het gebouw, gezien van de Rue Haute Porte, dat onafgewerkt blijft, met de beste smaak en onderhoud, is bedekt met fantastische versieringen die ingewikkeld gewrocht zitten. Dit is, zonder twijfel, een van de beste exemplaren van bestaande Gotische architecturen. Het gebouw dateert uit

1481. Verschillende interessante gebeurtenissen vonden plaats in de troonszaal, die nog steeds de statiehal is.

Belfort

Het belfort, dicht bij het stadhuis, is een zeer interessant gebouw. Het wordt nu gebruikt als gevangenis. Het werd gebouwd in 1183 als uitkijktoren, maar vervolgens gebruikt als belfort, waarvan bij elke oproer de alarmklok geluid werd. Het gewicht van de grootste klok, die zich midden in de toren bevindt is 11.000 lbs (pond: 4.662 kg); De vier zijtorens bevatten de carrillon (beiaard). Er hing voorheen een klok wegende 12.483 lbs in een van de torens, die de naam Roland droeg. Ze droeg een inscriptie in het Vlaams die betekende dat hij luidde als er brand was, en dat hij klonk als er storm opkwam. Bovenop de toren is een geelkoperen draak. Bij de geboorte van Karel V werd een tou-

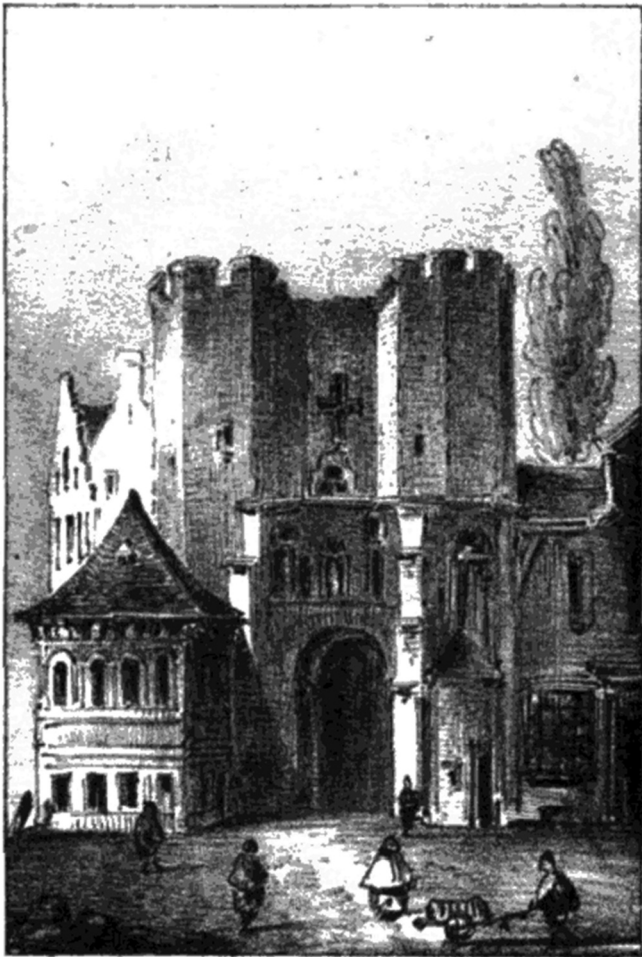

Afb. 4. Belfort en stadhuis.

wen galerij gespannen tussen de top van de Sint Nicolaas kerk en de top van het belfort. De burgers konden van deze gevaarlijke route gebruik maken; bij nacht werd de brug verlicht. Charles V kwam de stad binnen op zijn verjaardag 25 Februari 1540 en de Hertog van Alva, die bij zijn gevolg was, adviseerde hem de stad te vernietigen, maar Charles nam de prins naar de top van het belfort, beduidde hem de schoonheid en grootte van de stad en vroeg hem hoeveel Spanjaarden ('spanish skins') het zou kosten om zo een 'glove' (gant) te maken?

Castle of Gravenstein

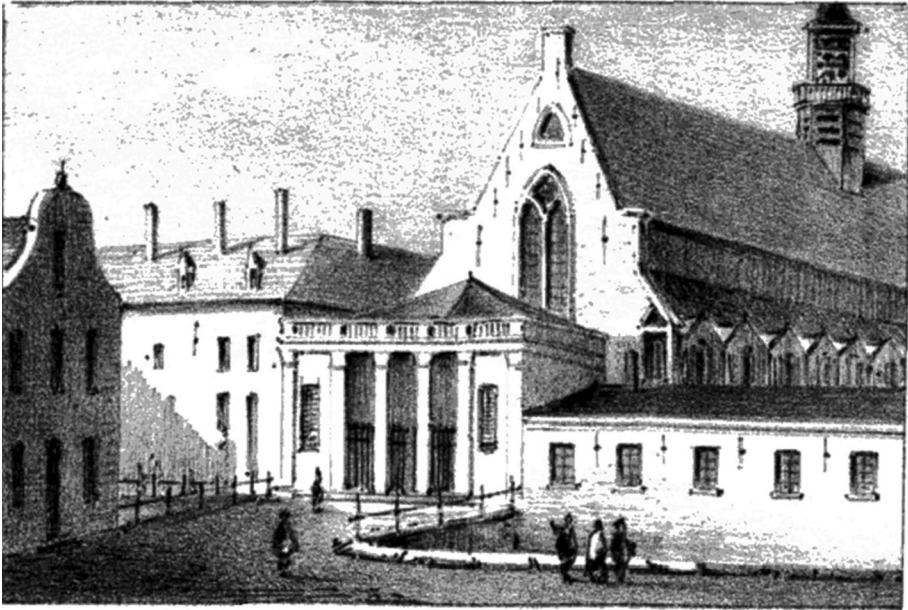
Naast de Fish Market, zijn de resten te zien van het oude Castle of Gravenstein, voorheen de residentie van de Graven van Vlaanderen. Het is een bezichtiging waard omwille van zijn oudheid, (gedateerd 866), en vanwege het feit dat het de residentie was van Edward III, in 1338 en de geboorteplaats van de welbekende John of Gaunt.

Afb. 5. Gravenstein.

Palace of the University

Staat op de site van de oude kerk van de jezuiten. De voornaamste zaal, genaamd de Promotiehal, is cirkelvormig en aan het lagere einde omringd door rijen zetels in de stijl van een amfiteater. Het is een magnifieke zaal die 1600 tot 1700 personen kan bevatten. Er zijn, naast verschillende leslokalen, een anatomiezaal, een kabinet voor vergelijkende anatomie en een voor anatomische preparaten. Er is ook een bibliotheek, dagelijks open voor het publiek van 9 tot 12, en van 2 tot 5 in de namiddag. Ze omvat ongeveer 60000 volumes en verschillende merkwaardige manuscripten. De Botanical Garden (nu Baudelohof) is onderdeel van de Universiteit en werd gesticht in 1797. De tuin is gering in omvang, maar een van de meest complete in België.

Afb. 6. Universiteitsbibliotheek in Baudelookerk.

Academy of Fine Arts en kunstkabinetten

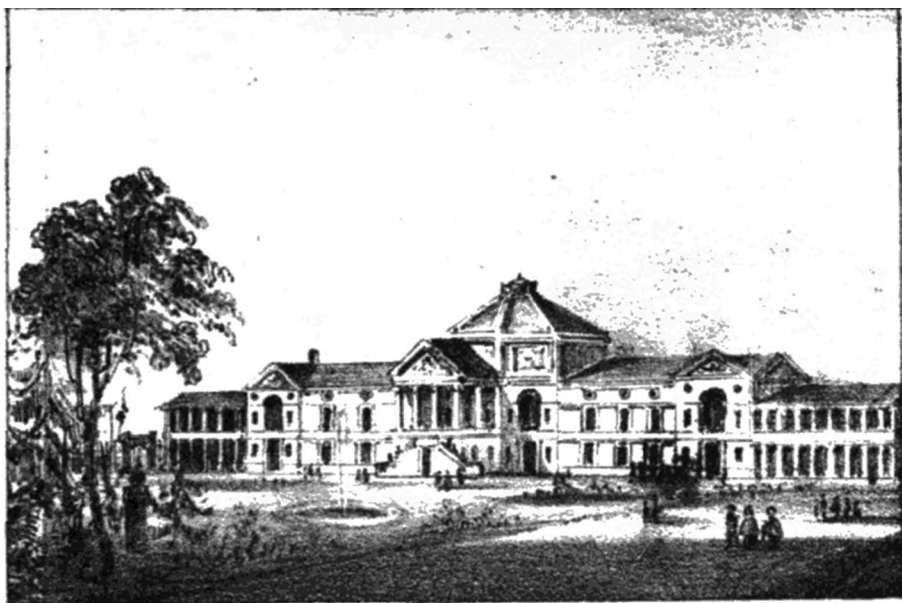
De academie is gevestigd in het gebouw van het oude college van de Augustijnen en heeft tot 700 leerlingen. Er is een goede galerij van schilderijen samengesteld uit het bezit van de afgeschafte religieuze orden. de collectie kan dagelijks bezocht worden. Er zijn vele privé verzamelingen van schilderijen en curiosa. De volgende zijn de beste, en hun eigenaars zijn zeer hoffelijk in het tonen van hun schatten, meer bepaald aan de vreemde reiziger: het

kabinet van M. Van Saceghem, Rue Aux Draps (Drapstraat): schilderijen van grote meesters. M. Brissar, Rue Longue des Violettes (Lange Violettestraat): oude gravures en manuscripten. M. De Coninck, rue Courte du Marais (Korte Meer): schilderijen, tekeningen, gravures en numismatiek. M. Regnaut, Rue de l'Université: een merkwaardige verzameling van oude waaiers, medailles en andere antiquiteiten, M. Benoni Verhelst, rue Basse (Onderstraat): geschiedenis en schilderijen, M. Versturme - Roegiers, Rue de la Tour rouge: oude en moderne inscripties, harnassen en antiquiteiten en M. Van Alsteen, Rue des Soeurs Noires (Zwarte Zusterstraat): medailles, schilderijen en een uitgebreide bibliotheek.

Overige publieke instellingen

Het *théâtre* dat werd opgericht op kosten van de stad is één van de mooiste in Europa, ernaast is er een concertzaal en een magnifieke balzaal. De *Casino Rooms*, een gebouw met een mooie architectuur worden gebruikt door de Botanische Vereniging. De grote hovingen komen uit op een promenade, een wandelpad genaamd *De Coupure*.

Het huidige gebouw waarin de provinciale administratie gevestigd is, het *Government house*, is vrij modern. Zijn voorganger is van oudere datum. Er wordt melding gemaakt van het gouvernementshuis als het *Hof van St. Bavon*

Afb. 7. Casino aan de Coupure.

in 1581, toen het onderdak bood aan de Prins van Oranje. Napoleon verbleef hier eveneens.

Het *prison* werd gesticht door Maria Theresa, in 1772, en werd significant vergroot door koning William (Willem I). De instelling beschikt over accommodatie voor 1200 gevangenen, en is een van de best gereguleerde gevangenissen ons gekend. Ze diende als model voor zowel Engeland als America. Toelating om de gevangenis te bezoeken kan bekomen worden in het bureau van het provinciale gouvernement. Ghent beschikt over 21 hospitalen of asielen, en daarnaast zijn er nog vele gelijkaardige private instellingen.

Marché du Vendredi

Is een omvangrijke plein omringd door oude huizen. Het gebouw recht tegenover de Petite Rue du Serpent werd gebruikt voor het opmeten van het laken dat naar de markt gebracht werd. Als de stukken fouten vertoonden, werden ze vastgemaakt aan een enorme ijzeren ring en publiek ten toon gesteld. Daarna werden ze geschonken aan de hospicen en andere caritatieve instellingen. Het is op deze plaats dat de gilden en neringen vroeger in wapendracht verzamelden en hun standaard plaatsten als ze vreesden dat hun privileges in het gedrang kwamen. Het is hier eveneens dat de ceremonie van de inwijding van de graven van Vlaanderen plaats had met veel pracht en praal. In het jaar 1600 richtten de burgers hier op deze plaats een colonne op van 50 voet (15 meter) hoog, ter nagedachtenis van Charles V, wiens standbeeld op de top geplaatst werd. De kolom werd herbouwd in 1772, en vernietigd tijdens de revolutie van 1793. Maar het grootste belang van de *Marché du Vendredi* is de herinnering aan drie van de meest verschrikkelijke en bloederige gebeurtenissen ooit gezien. Het was ook op dit plein dat zo vele mensen ter dood gebracht werden op bevel van de Inquisitie, gedurende het tiranniek beleid van Alva. Bij iedere stap die de reiziger neemt, zal hij herinnerd worden aan de vroegere grootheid van deze interessante stad. Geen stad in België bevat meer dat de bezoeker interesseert.

In een straat naast dit plein is een oud kanon, dat een van de grootste in Europa zou zijn, gemeten 18 voet in de lengte en 10 ½ voet in omtrek; het is gedaateerd gelijktijdig met de uitvinding van de artillerie. Er is geen twijfel dat het geconstrueerd werd in de tijd van Philip Van Arteveldt. Het lijkt erop dat het dit kanon was waarnaar Froissart verwees in zijn *Chronicles*. Om het garnizoen van Oudenaarde nog meer schrik aan te jagen, maakten ze een kanon van wonderlijke grootte, dat 33 inches breed was aan de mond, en wonderlijke

grote en zware projectielen wierp. Als het kanon afging kon het bij dag gehoord worden tot op een afstand van minstens vijf mijl, en bij nacht tot tien mijl. Het maakte zo een geweldig geluid als het afging dat men kon denken dat de duivels in de hel werden losgelaten. Dit monsterlijk geschut werd gedragen door een stenen onderstel en wordt het wonder van Ghent genoemd en Dulle-Griette, (Mad Meg).

Citadel

De eerste gebouwd in Belgium, werd opgericht door Charles V op de site van de oude abdij van St. Bavon. Het was voor enige tijd de gevangenis van de heren van Egmont en Horn. Toen het aangevallen werd door 3000 mannen van Ghent, werd het verdedigd door 150 vrouwen, onder de leiding van Senora Mardragon, die de aanvallers afsloeg, en uiteindelijk onder eervolle voorwaarden kapituleerde. Kort daarna, werd de citadel gelijk met de grond gemaakt, op bevel van de Staten Generaal. De nieuwe citadel loopt van de Porte de Courtray tot die van St. Pierre en kijkt uit over de loop van de *Lys* en de *Scheldt*. In de oude citadel zijn de overblijfselen van de oude Abbey van St. Bavon, gesticht in 618. De Octagon Chapel van St. Macaire, gebouwd in de elfde eeuw, is in volledig bewaarde staat. Een gedeelte van de oude crypte is bevoerd met een zeer merkwaardige mosaïek die helaas snel in verval geraakt.

Handel en nijverheid

De eerste weefgetouwen werden gebruikt in Ghent in 968. In de dertiende eeuw, bereikte de stad reeds een hoge graad van welvaart, maar de burgeroorlogen waren er dodelijk voor. Tegenwoordig is de voornaamste handel van Ghent het spinnen en weven van katoen; en dertig- tot veertigduizend werklieden zijn tewerkgesteld in deze takken van nijverheid. Ongeveer twintigduizend anderen vinden tewerkstelling in de blekerijen en het bedrukken van katoen. Het geschatte kapitaal dat circuleert hierin is 43.000.000 franken. Er zijn suikerraffinaderijen, brons- en kristalfabrieken, chemische bedrijven en vele brouwerijen en distilleries. De jaarlijkse export en consumptie is aanzienlijk. Linnen, één van de rijkdommen van het land, is een ander gegeerd artikel. Ghent is altijd beroemd geweest voor zijn bloementeelt. In deze tak is er voortdurende omvangrijke handel.

Beroemde figuren

Ghent is de geboorteplaats van vele illustere personages. De meest opmerkelijke zijn Jacques van Artevelde, Margaret of Austria, dochter van Keizer Maximilian en Mary of Burgundy, John of Gaunt en Charles V. Het kasteel waarin de laatste geboren werd, is nog zichtbaar als een puinhoop aan de wallen bij de Rue de Cœur de Prince. Ghent is de scene geweest van veel tumult en revolutionaire gevoelens in vroeger tijden, zoals het bewonderswaardig beschreven wordt door verschillende auteurs. Laatstleden was het het toevluchtsoord van Louis XVIII, gedurende Bonaparte's terugkeer naar Frankrijk in 1815. Hier werd het nieuws dat de zoon van de Keizer ondergegaan was om nooit meer op te komen, gecommuniceerd aan Louis, door de aide-de-camp van de Duke of Wellington, in de nacht van 18 Juni.

Uw e-mailadres is belangrijk!

Met de post mededelingen versturen is een dure zaak, wanneer je meerdere honderden personen moet aanschrijven. Ook de rompslomp, m.n. adressen afdrukken, naar de post lopen, formulieren invullen enz, is niet te onderschatten voor de povere twee redactieleden die zich ermee belasten.

Daarom deze oproep: stuur uw e-mailadres nu meteen door naar **g.t@telenet.be**. Dan kunnen wij u gelijk op de hoogte brengen van dringende zaken die niet meer op tijd in het tijdschrift kunnen worden gemeld.